Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.607 van 2 juni 1999

A. 75.548/VI-14.184

In zake : **MOES** Renée,
Augustijnernonnenstraat 51
1090 Brussel,

tegen :

de gemeente Ganshoren,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
Jamblinne de Meuxplein 41
1030 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 2 september 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Renée MOES de nietigverklaring vordert van het besluit van 26 juni 1997 van de gemeenteraad van Ganshoren om een einde te maken aan haar aanstelling op proef als klerk, met een opzegging van drie maanden die ingaat op 1 augustus 1997 en met vrijstelling van dienstverrichting tijdens die opzegging;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 november 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 31 maart 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 mei 1999;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. LAGASSE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeenteraad van Ganshoren verzoekster bij besluit van 13 december 1990 op proef in dienst heeft genomen als klerk voor een periode van één jaar die ingaat op 16 december 1990; dat die proeftijd op 28 november 1991 met drie maanden verlengd is, omdat haar onmiddellijke meerderen niet de nodige tijd hebben gehad om te beoordelen of ze geschikt is; dat de gemeenteraad, op grond van de bevinding dat verzoekster geen voldoening schonk, op 6 februari 1992

besloten heeft haar aanstelling met ingang van 15 maart 1992 te beëindigen; dat de Raad van State die beslissing evenwel bij arrest nr. 59.740 van 15 mei 1996 vernietigd heeft; dat het college van burgemeester en schepenen naar aanleiding van dat arrest op 16 juli 1996 besloten heeft verzoekster opnieuw in dienst te roepen en haar vanaf 22 juli 1996 één jaar in de administratieve dienst van de gemeentepolitie aan te stellen voor zover ze voldoening schenkt; dat de gemeenteraad deze beslissing van het college op 26 september 1996 bekrachtigd heeft; dat politiecommissaris VAN LONDERSELE het college op 22 januari 1997 een beoordelingsverslag over de proeftijd van verzoekster heeft bezorgd waarin die commissaris besloot dat, gelet op zijn negatieve beoordeling over haar nauwgezetheid, discipline, zin voor collegialiteit en geschiktheid, het "niet de minste twijfel lijdt dat (verzoekster) niet voldoet"; dat dit verslag op 4 februari 1997 ter kennis is gebracht van verzoekster; dat verzoekster, bij een aangetekende en een gewone brief van 2 juni 1997 ervan op de hoogte is gebracht dat de gemeenteraad haar geval op 26 juni 1997 zou onderzoeken, dat een nieuw verslag over de manier waarop zij haar dienst vervult, zou worden opgemaakt en "te gelegener tijd" aan haar zou worden meegedeeld en dat zij op de genoemde datum voor de gemeenteraad moest verschijnen om daar te worden gehoord; dat verzoekster de aangetekende brief die aan haar gericht was, niet in ontvangst genomen heeft omdat ze afwezig was wegens ziekte en dat die brief op 25 juni 1997 naar het gemeentebestuur teruggestuurd is; dat het aangekondigde verslag, dat de genoemde politiecommissaris op 10 juni voor de gemeenteraad had opgemaakt en waarin hij opnieuw besloot dat betrokkene "niet geschikt is voor administratief werk, omdat ze noch de vereiste morele kwaliteiten, noch de vereiste beroepsbekwaamheid bezit en omdat ze onaanvaardbaar vaak ziek is", bij een op 12 juni 1997 ter post aangetekende brief ter kennis is

gebracht van verzoekster, maar dat verzoekster hem weer niet in ontvangst genomen heeft; dat haar op 13 juni 1997 opnieuw een zending is toegestuurd; dat twee leden van de politie zich op 14 juni 1997 bij verzoekster thuis hebben aangemeld en hebben bevestigd dat zij, aangezien zij nog altijd met ziekteverlof was, de brief met de genoemde oproeping en het afschrift van het voornoemde verslag nog altijd niet in ontvangst wou nemen met als voorwendsel dat zij "niet naar de gemeenteraad kan gaan en zich door een raadsman zou laten vertegenwoordigen"; dat de gemeenteraad, waarvoor verzoekster niet verschenen is en waarvoor ze zich niet laten vertegenwoordigen heeft, op 26 juni 1996 met het bestreden besluit een einde heeft gemaakt aan de aanstelling op proef van verzoekster, met een opzegging van drie maanden die ingaat op 1 augustus 1997 en met vrijstelling van dienstverrichting tijdens die opzegging; dat dit besluit, dat ter kennis is gebracht van verzoekster bij een op 2 juli 1997 ter post aangetekende brief die verzoekster evenmin in ontvangst heeft genomen, maar ook bij een brief van 1 juli 1997 die zij op 4 juli 1997 zegt te hebben ontvangen, met de volgende redenen omkleed is :

" Aangezien betrokkene op 30 januari 1997 bij een brief met ontvangbewijs kennis is gegeven van een eerste verslag van 22 januari 1997 over haar manier van werken;

Gezien de aangetekende brief van 26 februari 1997, waarbij betrokkene erop gewezen wordt dat ze vaak afwezig is;

Gezien het verslag van 10 juni 1997 dat het diensthoofd over de manier van werken van mevrouw Renée MOES heeft opgemaakt en gezien de bijlagen ervan;

Aangezien dat verslag op 13 juni 1997 ter kennis is gebracht van betrokkene bij een aangetekende brief van 12 juni 1997 en bij een brief met ontvangbewijs;

Aangezien betrokkene de brief niet tegen ontvangbewijs heeft willen aannemen;

Aangezien mevrouw Renée MOES bij een gewone brief van 2 juni 1997 en bij een aangetekende brief van 2 juni 1997 verzocht is haar standpunt over het beoordelingsverslag over haar proeftijd op 26 juni 1997 in een gesloten vergadering voor de gemeenteraad uiteen te zetten;

Aangezien betrokkene de aangetekende brief niet op het postkantoor heeft afgehaald;

Aangezien mevrouw Renée MOES, gedekt door opeenvolgende doktersbriefjes, van 14 mei 1997 tot en met 4 juli 1997 met ziekteverlof is;

Aangezien zij volgens de doktersbriefjes vanaf 29 mei 1997 het huis mag verlaten;

Aangezien betrokkene niet voor de gemeenteraad verschenen is, ofschoon ze haar huis kon verlaten, en haar eventuele opmerkingen evenmin schriftelijk heeft meegedeeld;

Overwegende dat uit het verslag en de bijlagen ervan blijkt dat betrokkene helemaal niet de vereiste kwaliteiten heeft om vast te kunnen worden benoemd en dat haar dienstvervulling tijdens de twaalfde maand van haar proeftijd die beoordeling in geen geval gunstig kan beïnvloeden (...)";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep te laat is ingesteld; dat ze betoogt dat "uit de data van de twee kennisgevingen wel moet worden afgeleid dat verzoekster, aangezien de aangetekende brief niet is afgehaald, via een gewone brief van dinsdag 1 juli 1997 die ze zeker vóór vrijdag 4 juli 1997 heeft ontvangen, kennis genomen heeft van de bestreden beslissing en dat het beroep, dat op dinsdag 2 september 1997 is ingesteld, dus te laat komt aangezien het meer dan zestig dagen na de kennisgeving van de bestreden handeling is ingesteld";

Overwegende dat in de kennisgeving van het bestreden besluit niet is vermeld wat volgens artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State daarin had moeten worden vermeld; dat de verjaringstermijn bijgevolg niet kon ingaan; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat een enig middel wordt ontleend aan "schending van het algemene rechtsbeginsel dat de rechten van verdediging moeten worden geëerbiedigd, schending van het beginsel dat iedereen het recht heeft te worden gehoord, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en van een billijk proces (en aan) machtsoverschrijding, doordat de verwerende partij een einde heeft gemaakt aan de proeftijd van verzoekster, terwijl die met ziekteverlof was, op basis van een ongunstig verslag waarvan zij geen kennis heeft gekregen en zonder dat ze eerst op haar verweermiddelen is gehoord, terwijl de verwerende partij al die verrichtingen had moeten uitstellen tot verzoekster weer aan het werk was, aangezien haar proeftijd tijdens haar ziekteverzuim geschorst was en zij redelijkerwijze niet kon worden opgeroepen om tijdens dat ziekteverlof te worden gehoord"; dat ze in haar memories aanvoert dat haar proeftijd, krachtens artikel 22 van de gemeenteverordening tot vaststelling van de voorwaarden inzake indienstneming en bevordering, één jaar bedroeg, dat die bijgevolg tot 22 juli 1997 of tot een latere datum moest worden verlengd, aangezien die proeftijd tijdens het ziekteverzuim wordt geschorst en de verwerende partij de proeftijd niet voortijdig mocht beëindigen; dat zij bovendien tegen de verwerende partij inbrengt dat zij overijld te werk is gegaan en haar lijkt te hebben "belaagd", omdat die partij haar op 2 juni 1997 heeft meegedeeld dat op 26 juni 1997 uitspraak zou worden gedaan en met alle middelen geprobeerd heeft haar een verslag van 10 juni te bezorgen; dat zij aanvoert dat zij dus terecht geoordeeld heeft dat dit stuk haar na haar ziekteverlof kon worden bezorgd en geweigerd heeft de ontvangst ervan te melden; dat ze voorts beklemtoont dat de gemeenteraad toegeeft dat zij tot 14 juli 1997 met ziekteverlof was en dat zij had laten weten dat zij niet naar de hoorvergadering kon komen; dat zij daaruit afleidt dat

de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de verschoningsgrond die zij het recht had aan te voeren en bijgevolg haar rechten van verdediging heeft geschonden; dat zij tot slot opmerkt dat op haar ziekteaangifte weliswaar stond dat zij het huis mocht verlaten, maar dat zij een zware depressie had en bijgevolg niet voor de gemeenteraad kon verschijnen en zich daar niet efficiënt kon verdedigen en geenszins verplicht was zich daar door een advocaat te laten vertegenwoordigen;

Overwegende dat het voor een personeelslid op proef een zware maatregel is op grond van zijn gedrag te worden ontslagen; dat zulk een maatregel niet mag worden genomen zonder dat betrokkene weet welke feiten hem ten laste wordt gelegd, zonder dat hij de stukken tot staving van die feiten heeft kunnen inkijken en zonder dat hij zijn argumenten heeft kunnen uiteenzetten; dat het personeelslid, wanneer het die waarborgen krijgt, evenwel niet kan aanvoeren dat zijn rechten geschonden zijn, indien het vrijwillig en zonder geldige reden weigert van die waarborgen gebruik te maken;

Overwegende dat in casu is gebleken dat verzoekster de postzendingen waarmee haar het verslag over de proeftijd, de haar ten laste gelegde feiten en een oproep om voor de gemeenteraad te verschijnen, ter kennis werden gebracht, heeft geweigerd;

Overwegende dat in de doktersbriefjes waarin het ziekteverzuim van verzoekster werd gerechtvaardigd, stond dat ze het huis mocht verlaten, maar niet welke ziekte ze had en dat die doktersbriefjes haar niet verboden in te gaan op de aan haar gerichte oproepen om te verschijnen; dat verzoekster ook nu nog altijd niet aantoont dat haar arts zou hebben verklaard dat ze lichamelijk en geestelijk niet in staat was voor de

gemeenteraad te verschijnen; dat bovendien geen enkele, in casu toepasselijke bepaling van het statuut wordt aangevoerd of lijkt te bestaan waarin staat dat ziekteverzuim een verlenging van de proeftijd meebrengt en dat de overheid geen uitspraak mag doen voordat het personeelslid opnieuw aan het werk is;

Overwegende dat de gemeenteraad zijn bevoegdheid niet overschreden heeft, aangezien hij verzoekster al haar rechten heeft gewaarborgd en terecht heeft geoordeeld dat haar gezondheidstoestand haar niet verhinderde die rechten uit te oefenen; dat het middel niet opgaat,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op twee juni 1900 negenennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

P. HARMEL. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**